

ПРО МІФИ ДАВНЬОЇ ІНДІЇ

Зміст

Коротко про Індію	1
Релігія	1
Особливості індійської міфології	1
Головні боги	2
Міфи Давньої Індії	2
Творення	2
Міф про створення людей	3
Міф про створення ночі	3
Про потоп	3
Джерела	3

Коротко про Індію

На півдні Азії, на берегах Індійського океану лежить велика, прадавня країна – Індія.

Індія — країна багатовікової культури, витоки якої беруть початок у другому і навіть у третьому тисячоліттях до нашої ери. Індійці зробили величезний внесок у світову культуру і науку. Наприклад, цифри, що використовуються більшістю народів світу, були винайдені в Індії.

Європейці дізналися про ці цифри від арабів, і тому вони помилково називаються «арабськими». Індійські вчені започаткували алгебру, геометрію та тригонометрію.

Давні пам'ятки індійської літератури — епічні поеми «Махабхарата» і «Рамаяна».

Веди - священна книга індійського народу

Священні тварини індійців – корова, мавпа

Прайндійська мова – **санскрит**

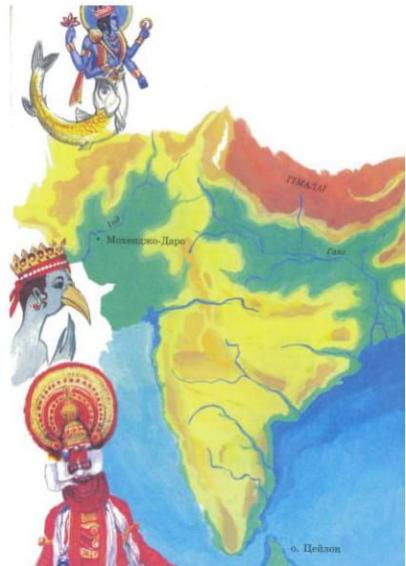
Релігія

Релігія індійців – **індуїзм**.

Індійці вірять у переселення душі після смерті людини, відповідно до її карми.

Карма – сукупність усіх добрих і злих справ, котрі людина здійснила в попередніх існуваннях і котрі визначають її подальшу долю.

Діючи чесно, справедливо, намагаючись осiąгнути вищу реальність, людина може перемогти карму, вийти з **кола постійних перероджень (сансара)** і досягти **нірвани – абсолютного спокою**

Особливості індійської міфології

1. Велику роль у давньоіндійських міфах відіграють мудреці. Це знавці священих обрядів, що володіють таємницями магії. Вони зазвичай божественного походження, але досягають могутності не завдяки йому, а в результаті тривалого відлюдництва. Їхні чудесні здібності — дар, отриманий у нагороду за духовні подвиги. Зосередившись на пізнанні та виконанні вищих законів світу, мудреці відмовляються від усіх радощів життя — від багатства, кохання, сім'ї. Зате могутність їх нерідко перевищує владу і силу самих богів. За духовні подвиги їх нагороджує Брахма І зовсім не випадково мудреців називають «брахманами», тобто майже так, як і Бога-Творця.

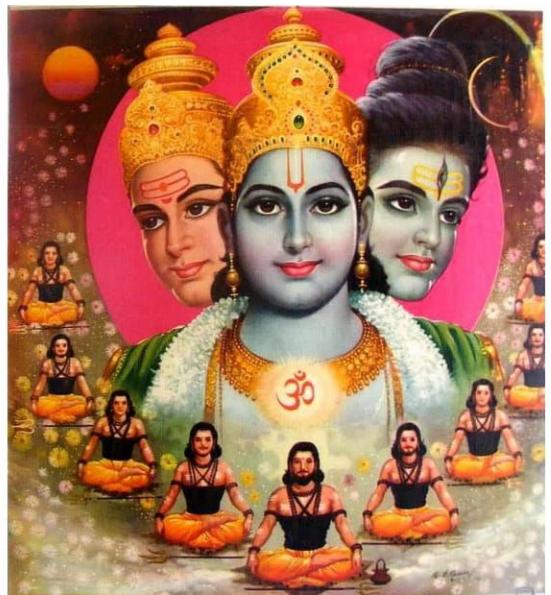
2. Індійська міфологія виникла у 2 тисячолітті до Р.Х.

3. У міфах Стародавньої Індії знайшли втілення звичаї народу. Все живе там вважається священим, а тому не дозволяється нікого вбивати, не можна наступати навіть на мурашку, а в парках індійських міст ходять корови, стрибають мавпи.

Головні боги

Брахма — бог-творець; усе, що є на Землі, створено ним.
Вішну — бог, який зберігає і захищає все, створене Брахмою.
Шива — бог-руйнівник; він теж потрібен, бо без руйнування немає творення.
Індра — бог грози та грому, володар богів
Варуна — бог океану, володар Заходу
Вівасват — бог сонця, прабатько смертних людей
Лакшмі — богиня щастя
Сарасваті — богиня мистецтва

Агні — бог вогню
Кубера — бог багатства
Калі — богиня війни
Адіті — мати світлих богів
Дану — мати могутніх велетнів
Діті — мати грізних демонів
Амріта — напій бессмертя
Ману — першопредок, прабатько людей. Ману — син Вівасвата і брат Ями.
Яма — син Вівасвата, перший смертний чоловік, після смерті — володар царства мертвих, бог смерті
Ямі — сестра Ями

Міфи Давньої Індії

Творення

Спочатку не було нічого. Ні Сонця, ні Місяця, ні зірок. Лише води простягалися безмежно. Води зародили вогонь. Величезною силою тепла в них зародилося Золоте Яйце. Тоді ще не було року, бо не було кому відміряти час, та стільки, скільки триває рік, плавало Золоте Яйце в безмежному океані. Через рік із Золотого Яйця виник прародитель Брахма. Він розбив Яйце, і воно розкололося навпіл. Верхня половина його стала Небом, нижня — Землею, а між ними, щоб розділити їх, Брахма умістив повітряний простір. І він закріпив Землю серед вод, і створив сторони горизонту, і поклав початок часу. Так було створено Всесвіт. Але тоді Творець озирнувся навколо і побачив, що немає нікого, крім нього, і йому стало страшно. З того часу страх приходить до кожного, хто залишається сам. Та Брахма подумав: «Але ж тут немає нікого, крім мене. Кого ж мені боятися?» І страх його минув, бо страх може бути лише перед кимось іншим. Але й радості він не знав. І через те кожен, хто перебуває сам, не знає радості. І Брахма вирішив створити потомство. Від його синів походять боги і демони, люди, птахи і змії, велетні і чудовиська, корови та інші тварини, що заселили Небо, Землю, підземний та підводний світи.

Спочатку в Брахми з'явилося шестero синів. Він породив їх силою своєї думки. А от сьомий син, Дакша, вийшов з великого пальця на правій нозі Брахми. З пальця на лівій нозі у Брахми народилася доночка на ім'я Віріні. Дакша та Віріні побралися і мали багато-багато дітей.

Їх найстарша доночка, Діті, стала матір'ю грізних демонів. Друга доночка, Дану, породила могутніх велетнів. Третя — Адіті — народила дванадцятро світлих синів — великих богів. Серед них наймогутнішими були бог океану Варуна, бог грози та грому Індра, бог сонця Вівасват.

Та найславетнішим серед них став наймолодший син Адіті - Вішну, хранитель світу.

З давніх-давен сини Діті й Дану — їх називають асурами - були ворогами богів, синів Адіті. І боротьба між асурами та богами за владу над всесвітом тривала багато століть, і не було їй кінця.

Міф про створення людей

Коли у матері богів Адіті народився восьмий син, вона назвала його Вівасват. Він не був схожий на інших богів, адже в нього не було ні рук, ні ніг, він був гладким з усіх боків, а його зріст дорівнював його товщині. Старші брати вирішили переробити його, відсікли все зайве, і так виник прабатько людей. Він став богом сонця, і як бог сонця він зветься Сурья. Старші діти Вівасвата народилися смертними. Його син Яма був першою людиною на землі, що померла. Він відкрив смертним шлях у потойбічний світ. Милістю батька, бога Сурьї та інших богів він став володарем царства мертвих і царем справедливості. В його царство тропою, прокладеною ним самим, уходять із землі душі тих, хто помирає.

Ману ж, брат Ями, єдиний із смертних, урятувався під час Великого потопу — від нього і пішли усі люди.

Міф про створення ночі

Перших людей звали Яма і Ямі. Коли Яма помер, його сестра Ямі проливала безутішні слези, і не мало меж її горе. На всі вмовляння вона відповідала: «Таж він помер лише сьогодні!» Тоді ще не було ні дня, ні ночі. Тому боги сказали: «Так вона його ніколи не забуде! Треба створити ніч». І вони створили ніч. І ніч проминула, і настав ранок. А Ямі втішилась і забула про своє лихо. Тому кажуть: «Чергування ночі і дня приносить забуття горя».

Про потоп

Давньоіндійські легенди про всесвітній потоп слід шукати не у Ведах, а в більш пізній санскритській літературі. Існує декілька версій цього міфу; між ними немає суттєвої різниці, найдавніший із них (записаний до VI ст. до н. е.) такий.

Одного ранку для Ману, праотця людського роду та першого царя земного, принесли, як завжди, воду для обмивання. Коли він умивав обличчя, до рук йому потрапила риба. Риба промовила до нього: «Вирости мене, а я врятую тобі життя!». Ману був здивований і поцікавився, що ж загрожує йому. «Всесвітній потоп, який знищить усе живе на Землі. Від нього я тебе врятую». Спочатку Ману тримав рибу в глечику, потім — у колодязі, виритому власноруч, а потім риба виросла і з колодязя й Ману відпустив її в море, оскільки їй більше не було чого боятися. Рибу звали Матсья. Це була одна з аватар Вішну, найперша його аватара. У названий рибою рік Ману збудував ковчег, на який зійшов і врятувався від потопу. Вішну, знову у вигляді риби, підплів до ковчега й допоміг Ману дістатися великої гори, на яку він зійшов і на якій перебував, аж поки вода не спала. Він вів благочестиве життя, приносив жертви богам; із одного свого жертвоприношення створив він жінку, через яку породив увесь рід людський, який живе і дотепер.

Джерела

Волощук Є.В. Світова література : підруч. для 6-го кл. загальноосвіт. навч. закл. / Євгенія Волощук. — К. : Генеза, 2014

Нерубайська Л.О. Міфи про виникнення світу в різних народів http://oipopp.ed-sp.net/component?option.com_dcr/dcrTask,dcrDetails/catid,1831/dcrId,2178/Itemid,50/

Ніколенко О. М. Світова література: підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. М. Ніколенко. Т. М. Конєва. О. В. Орлова та ін. — К. : Грамота, 2014

Паращич В. В. Усі уроки світової літератури. 6 клас. I семестр : [Текст] / В. В. Паращич. — Х. : Вид. група «Основа», 2014

Удовиченко Л. М. Зарубіжна література в таблицях і схемах. 6 клас/ Л. М. Удовиченко. — К. : Видавничий дім «Освіта», 2019.

Чередник Л. А. Зарубіжна література. 6 клас : розробки уроків / Л. А. Чередник.— Х. : Вид-во «Ранок», 2015.

Яковлєва Т.С. 10 міфів про створення світу <http://metodportal.net/node/29572>